Psychische kernpunten

17 oktober 1973
lezing 214

“Gegroet, lieve vrienden. Zegeningen voor jullie allen hier. Goddelijke liefdeskracht stroomt naar jullie toe, stroomt in jullie en door jullie. Ontvang haar en laat jullie hele wezen door deze gift verrijken.

Ik verheug me bijzonder de lezing van vanavond te geven. Hij is al lang (naar jullie tijdsbegrip) voorbereid in de wereld waarin ik leef. Er was heel wat voorbereiding voor nodig. Jullie hadden voorbereiding nodig voor jullie er werkelijk aan toe waren om hem in je op te nemen, en wij moesten van onze kant de ideeën zo formuleren dat ze aansluiten bij jullie menselijk begripsvermogen en taal. Zij moeten binnen dit smalle kader worden geperst en daarvoor is zeker heel wat werk nodig. Het is geen gemakkelijke taak, want we hebben hier te maken met ideeën, waarheden, begrippen en principes waarvoor de menselijke taal te beperkt is. Jullie kunnen je dus wel voorstellen dat het niet makkelijk is deze ideeën toch nog enigszins toegankelijk te maken.

Deze lezing gaat hoofdzakelijk over het scheppingsproces in het universum, in de kosmos. Maar aangezien ik geen lezingen geef om jullie over algemeenheden in te lichten - hoe verheven deze spirituele feiten en waarheden ook mogen zijn - moeten ze altijd direct verbonden worden met iets wat jullie praktisch kunnen gebruiken, hier en nu. Zonder uitzondering kan iedere metafysische waarheid, ieder metafysisch feit onmiddellijk op je levenstaak worden toegepast, waar je in je huidige staat van ontwikkeling ook bent. In het begin behandelt deze lezing algemene aspecten en begrippen. Daarna zullen jullie zien hoe je deze heel persoonlijk kunt toepassen. Laten we beginnen.

Schepping vereist het samenkomen in het universum van twee essentiële principes. Dit heb ik al eerder besproken. In jullie menselijke termen kun je deze het beste het mannelijke en vrouwelijke principe

noemen. Zoals ik jullie vertelde, zijn zij in de hele schepping aanwezig. Niets kan ooit bestaan en geschapen worden zonder de samenkomst van deze twee krachten. Zij zijn het actieve en receptieve principe. Deze twee principes zijn facetten van één geheel. Voor positieve schepping is het noodzakelijk dat deze twee principes op heel harmonische en flexibele wijze samenkomen en elkaar wederzijds stimuleren. Bij iedere negatieve schepping komen deze principes met elkaar in botsing en sluiten elkaar uit. Maar de principes blijven hetzelfde.

Jullie moeten wel beseffen, vrienden, dat wat ik hier zeg verregaand vereenvoudigd is. In deze zeer vereenvoudigde vorm kan het zelfs in de verste verte nog geen recht doen aan de werkelijkheid. Maar voorzover het mogelijk is, zal ik proberen een aantal van de grote waarheden die het hele leven doordringen, in menselijke taal over te brengen.

Wanneer deze twee principes samenkomen en op elkaar inwerken - of dit nu op een constructieve of een destructieve manier gebeurt - gaan daarmee enorme krachten gepaard. Zij komen in zeer geconcentreerde vorm samen in één enkel punt. Deze punten zou je *psychische kernpunten* kunnen noemen. Het zijn 'kern'punten in die zin dat zij een 'kern' vormen, een fundamenteel basisconcentraat zo sterk geladen met scheppingsstof, dat er onvermijdelijk een zichzelf voortzettende kettingreactie van enorme intensiteit volgt. Deze punten vormen het principe dat aan elke geschapen vorm, verschijnsel, gebeurtenis, object, organisme of wat dan ook ten grondslag ligt.

Zij zijn 'psychisch' in die zin dat zij van onstoffelijke aard zijn en in wezen een uitstraling van bewustzijn, van plannende en denkende geestesstof. Zij zijn niet zichtbaar of te onderscheiden op het driedimensionale vlak. Maar zij zijn waarneembaar op het driedimensionale vlak door middel van gevolgtrekkingen, intuïtie en zelfs door logische deductie, als deze maar ver genoeg wordt doorgevoerd. Ook kun je ze psychisch noemen (niet in de zin van occulte of mysterieuze 'psychische verschijnselen') in de zin van bewustzijnsuitingen. Niets kan geschapen worden als er niet ergens een bewuste houding, een intentie, een gedachte en een plan besloten ligt in de kracht die wordt voortgebracht. Ik heb vaak gezegd dat het universum bestaat uit bewustzijn en energie. Maar zelfs als ik dit zeg, is het misleidend want het suggereert dat het twee afzonderlijke

factoren zijn. Het zijn geen afzonderlijke factoren. Het zijn alleen twee afzonderlijke factoren uit het oogpunt van de beperkte menselijke waarneming. In principe zijn zij één. Bewustzijn kan niet bestaan als het niet tegelijkertijd energie is.

Iedere gedachte is sterk geladen energie. En energie kan alleen maar een uiting van bewustzijn zijn. Het een kan niet echt zonder het ander bestaan. Bewustzijn zendt energie uit door haar gedachteprocessen, intenties, haar houding ten opzichte van al wat in het universum is, ten opzichte van het leven zelf, ten opzichte van datgene wat geschapen wordt.

Niets kan geschapen worden zonder een plan, zonder intentie, zonder doel, zonder ergens een gedachte 'achter' alles. De psychische kernpunten zijn in feite een opeenvolging van psychische gebeurtenissen. Zij kunnen niet alleen maar één punt zijn, één psychische gebeurtenis. De ene gedachte leidt tot een andere in een serie logische opeenvolgingen. De serie gedachten leidt tot acties en reacties, tot nieuw ontstane feiten die op hun beurt weer tot nieuwe feiten leiden. Deze feiten vormen een serie op elkaar inwerkende, van elkaar afhankelijke kettingreacties. Probeer het je maar eens voor te stellen: een gedachte heeft een bepaald resultaat. Dit resultaat leidt tot een houding en een gevoel. Uit die houding en dat gevoel volgt een handeling. Die handeling brengt een reactie teweeg. Op die reactie volgt weer een reactie, enzovoorts, enzovoorts.

Deze kettingreacties zijn cyclisch, zij vormen cirkels. zij zijn sterk geladen en in plaats dat de lading afneemt naarmate de kettingreacties complexer worden, neemt zij toe. De ketens zetten zichzelf voort, voeden zichzelf en versterken zichzelf met een steeds grotere vaart en stuwkracht. Ik zou kunnen zeggen dat ze om hun eigen as draaien in een steeds snellere draaikolk van geladen energie. Wanneer de lading tot zijn hoogste punt is opgevoerd, volgt een explosie die het toppunt van de schepping in kwestie vormt. De schepping heeft nu een vorm aangenomen. Wanneer de lading zich weer opbouwt, volgt een nieuwe beweging van psychische kettingreacties. Hierover zeg ik later meer. De beweging versnelt zich tot een spiraal met een steeds grotere vaart. Zij gaat sneller, sneller, sneller, totdat de kracht zich tot één punt samenbalt; een punt dat zo oneindig klein is dat je je niet iets kleiners kunt voorstellen. Maar dat wat één punt lijkt te zijn, bestaat nog steeds uit de vele krachten, vormen en gedachten die in de keten van

psychische gebeurtenissen van die speciale schepping meededen, zelfs in die minuscule ‘maat’.

Ik moet termen als ‘maat’, ‘grootte’, ‘tijd’, enzovoort gebruiken die aspecten zijn van de staat van bewustzijn die de mens heeft verworven, maar die feitelijk niet meer opgaan wanneer we over dit soort zaken spreken. Voor veel van de begrippen die ik hier aan de orde stel, bestaan eenvoudig geen geschikte termen. Zoveel van wat ik zeg kan misleidend werken als het niet intuïtief wordt begrepen en misschien symbolisch wordt opgevat. Groot en klein duiden eigenlijk geen maat aan. In werkelijkheid zijn het onderscheidende aanduidingen die op de betekenis van het creatieve aspect in kwestie wijzen. Als de gedachte die een nieuwe schepping voortbrengt bijvoorbeeld heel sterk is, eenduidig en betekenisvol uit het oogpunt van het scheppingsplan van de evolutie, als er geen tegenstromingen zijn omdat de gedachte in overeenstemming is met alle universele wetten, dan is het psychische kernpunt ‘groot’, dat wil zeggen krachtig en duurzaam, en heeft het een langdurige uitwerking. De zich immer ontvouwende cyclische bewegingen, de explosies en de nieuwe scheppingen laden zich telkens weer in een schijnbaar eindeloze keten op.

Als de gedachte die de nieuwe keten van gebeurtenissen start om in een psychisch kernpunt te culmineren van weinig betekenis is, als die gedachte van misvattingen doorspekt is en daarom nooit eenduidig gericht, maar altijd door een tegenkracht wordt teniet gedaan, is zij veel minder intens. Zelfs als zij krachtig lijkt als je haar buiten haar context beschouwt, heeft zij maar een beperkte duur en uitwerking.

Psychische kernpunten bestaan in het hele universum. Je kunt ze vinden in de meest eenvoudige, minst complexe schepping tot de meest gedifferentieerde, complexe, ingewikkelde systemen die je je maar kunt voorstellen. Er zijn inderdaad oneindig veel variaties mogelijk. Ieder deeltje lucht of ether is zo'n kernpunt. Zij bestaan in de lucht die je inademt, waar je in leeft en beweegt. De immateriële kernpunten zijn van belang voor het immaterieel bestaan, maar zij zijn net zo belangrijk als gematerialiseerde kernpunten, want zij zijn zeker van invloed op je, daar je eigen wezen evenzo immaterieel is. Je hebt te maken met, wordt beïnvloed door en schept immateriële kernpunten, of je je dit nu bewust bent of niet.

Er zijn ook gematerialiseerde psychische kernpunten. Hoewel ze

gematerialiseerd zijn, kun je ze niet meten of onderscheiden met jullie huidige menselijke instrumenten. Zoals ik net zei, je kunt ze afleiden maar niet zien of meten. Dit betekent echter niet dat zij niet materieel bestaan. Iedere cel is een schepping of *een materialisatie van psychische kernpunten*, kompleet met alle kettingreacties die zich telkens weer opladen, culmineren in een explosie, iets nieuws scheppen en weer een nieuwe cyclus beginnen.

Ieder blad bestaat uit een complexe wisselwerking van vele kernpunten. Dit geldt ook voor de lucht die je inademt, om maar niet te spreken van een heel organisme dat bestaat uit botten, spieren, vlees, organen, huid, weefsel. Zij vormen een oneindig gecompliceerd systeem van nauw verweven psychische kernpunten.

Het leven dat je voor jezelf schept, de levensfilosofie die aan deze schepping ten grondslag ligt, de hele situatie waar je je nu, precies op dit moment, in bevindt, zijn allemaal zelfs nog complexere systemen van vele psychische kernpunten die samenkomen, soms met elkaar in tegenspraak zijn of elkaar uitsluiten of elkaar juist stimuleren. Elk moment dat je leeft is het eindresultaat van vele gedachten, intenties, daden, gevoelens, houdingen en trekken van een lange voorgeschiedenis. (Natuurlijk zijn al deze gedachten, intenties enzovoort op zich meer of minder complexe systemen van psychische kernpunten. Samen vormen zij dat éne punt dat je leven op dit moment is.) Het moment van nu is een ‘psychische explosie’ die het eindresultaat vormt van een keten die zich uitstrekt over duizenden jaren tot in het laatste halfuur dat je geleefd hebt, eigenlijk tot de gedachte die nu net door je heen ging. Na deze explosie vallen de stukjes weer op hun plaats en vormen oftewel hetzelfde patroon van kettingreacties of een nieuw, afhankelijk van de wending die het bewustzijn neemt.

Tegelijkertijd is het psychische kernpunt dat in dit stukje nu het eindresultaat vormt van heel deze voorgeschiedenis, al de voorbereiding voor de volgende minuut en de verdere keten van gebeurtenissen in het volgende halfuur, morgen, volgende maand, volgend jaar, de volgende decennia en eeuwen. Maar aangezien je denken altijd kan veranderen en vaak verandert, zich verdiept, groeit en ten allen tijde oneindig veel mogelijkheden heeft tot oneindig veel veranderingen, kunnen negatieve scheppingen veranderd worden. Een belangrijk aspect van dit padwerk is dat je jouw persoonlijke keten van

gebeurtenissen die je geschapen hebt, ontdekt en bewust wordt; dat je die sterk geladen energie en vitaliteit ontdekt die zichzelf voortzet en als het ware een eigen leven is gaan leiden. Je leert hoe je een andere wending kunt geven aan een keten die voor jou onbevredigend verloopt omdat hij tot van het leven vervreemde, zinloze ervaringen leidt.

Een aantal jaren geleden heb ik het principe besproken van weldadige en vicieuze cirkels in het menselijk gedrag. Welnu, dit is maar een heel beperkt aspect van het principe dat ik hier uiteenzet. Het is heel simpel aangeduid en geeft maar een heel schetsmatig beeld van het proces. Maar jullie die je met dit padwerk bezighouden, hebben gemerkt dat daar waar je een vicieuze cirkel in je psyche ontdekt, je klaarblijkelijk tegen al je bedoelingen in erin gevangen zit. Gevangen, ja, tenzij en tot je je het bestaan van deze vicieuze cirkel bewust bent en het 'breekpunt' vindt, zoals ik dat noem, waar je hem in een weldadige cirkel verandert door dié houding die deze weldadige cirkel op gang brengt. Wanneer de mensheid in de illusie leeft dat zij hulpeloos is, heeft zij de intentie uit het oog verloren die de situatie in kwestie geschapen heeft, dat wil zeggen de materialisatie van een psychisch kernpunt. Ik kan niet genoeg benadrukken dat de immer voortgaande beweging en de immer groeiende kracht van elk psychisch kernpunt het resultaat is van gedachten en intenties - of het nu een positieve of een negatieve schepping is.

Nu zullen we een ander aspect van dit verschijnsel bespreken. En dat is - ik heb het al kort vermeld - de toename. Je zou veronderstellen dat een energiestroom die in beweging is gezet na een tijdje is uitgeput. Maar waar het om scheppingskrachten gaat, is dit nooit het geval. In plaats dat de kracht en de beweging afnemen, worden zij sterker. Dit geldt ook voor de houdingen die verantwoordelijk zijn voor de schepping. Zelfs een zwak negatief psychisch kernpunt dat met zichzelf in tegenspraak is, werkt volgens dit principe van toename. Ook dit zet zichzelf voort met steeds grotere stuwkracht, totdat het punt van explosie bereikt is. Maar in dit geval heeft de explosie wellicht een minder sterke uitwerking, is het hoogtepunt eerder bereikt en heeft zich minder kracht samengebald. Maar binnen het verloop van een eigen levenscyclus moet het kernpunt zichzelf wel versterken.

Hoe meer je liefhebt, hoe meer liefde er in je is en naar je toe komt en hoe sterker die liefde weer jouw liefdesstroom en vermogen tot liefhebben aanwakkert, in een steeds groter wordende cirkel: de liefde

wordt meer en meer, tot in het oneindige. Daarom is het zo'n misvatting te geloven dat als je van één mens houdt, je niet van anderen kunt houden; dat je minder aan anderen kunt geven of, wat dat aangaat, aan jezelf. Je moet wel meer liefde hebben, want de stuwkracht van de intense lading schept meer van hetzelfde en nog meer van hetzelfde, in steeds grotere mate, voorzover je bewustzijn hierin meegaat en geen antihouding opbouwt waarmee een tegenkracht geschapen wordt.

Hetzelfde geldt voor andere dingen. Het kan kennis zijn. Het kan een negatieve intentie zijn, het kan de nadruk op een bepaald talent, een levenswijze zijn. Het kan een bepaalde houding zijn tegenover het leven, op waarheid of op een dwaling berustend. Wat het ook is, het brengt meer van hetzelfde voort, tenzij je het proces wilt stopzetten en omkeren.

Zoals ik zei, komt elk psychisch kernpunt door zijn steeds groter wordende stuwkracht tot zijn eigen innerlijke explosie of breekpunt. Dat heeft niets te maken met het breekpunt waar ik het in verband met de vicieuze cirkels over had. Het laatste is een welbewuste maatregel om negatieve scheppingen om te buigen. Er is vaak veel inspanning voor nodig om het specifieke breekpunt op te sporen en te ontdekken en zelfs nog meer inspanning om je besluit door te voeren de cirkel op dat punt te doorbreken. Maar de explosie of het breekpunt waar ik het hier over heb, is een onvermijdelijk verschijnsel dat zich voortdurend voordoet. Het is feitelijk het hoogtepunt waar een schepping verschijnt, tot uiting komt, materialiseert. (Het kan zich op een psychisch vlak materialiseren, niet noodzakelijk op het aardse vlak.) Het is een climax, een scheppend orgasme in het universele proces.

De explosies zijn de uiteindelijke manifestaties die de gebeurtenissen scheppen. Nogmaals, de gebeurtenis kan een levenssituatie zijn, een kunstwerk, een menselijk organisme, een toon die klinkt, een nieuwe houding tegenover het leven. Wanneer de explosie heeft plaatsgevonden, kan het afhankelijk van de houding, intentie, gedachte en wil die voor de schepping verantwoordelijk is, zijn laatste explosiepunt bereikt hebben voor zover het dit speciale organisme betreft. De energieën die na de explosie vrijkomen, kunnen nu weer opnieuw opgebouwd, georganiseerd, georiënteerd en samengebald worden in een nieuwe richting. Zo kan een heel nieuwe psychische spiraal gestart worden die in een nieuw kernpunt culmineert (de explosie, climax of eindschepping - die natuurlijk nooit echt een einde is, maar

tegelijkertijd een nieuw begin van een spiraal met oftewel een gelijksoortige samenstelling of een andere). De deeltjes die na de explosie in het rond vliegen, groeperen zich dan weer in een overeenkomstig, identiek of geheel ander patroon. Het bewustzijn bepaalt welk patroon gevormd zal worden.

Voortdurend vinden er in het hele universum, in elke cel van je lichaam, in je denkproces, in je gevoelens kleinere en grotere explosies plaats. Soms kun je die explosies merken, vrienden. Je kunt echt een energiebeweging in je lichaam voelen die opeenvolgende piepkleine explosies vormt alsof er sterretjes in je dansen. Maar voor het grootste deel merk je niets van deze explosies. Je merkt alleen de eindschepping, die een vaststaand iets lijkt. Maar wanneer je je meer bewust wordt van je diepste houdingen, wanneer je je blokkades en weerstanden tegen oprecht zelfonderzoek oplost en zo opener wordt, fijner afgestemd op alles wat zich in een intens levende schepping afspeelt, dan merk je ook meer hiervan en neem je een aantal van deze verschijnselen die ik nu aanstip meer als werkelijkheid waar.

Het is jullie wetenschappers bekend dat hele planetenstelsels exploderen, desintegreren en zich opnieuw vormen in een andere samenstelling. Hetzelfde geldt voor al het andere. Als deze explosies niet voortdurend in je eigen innerlijk stelsel zouden plaatsvinden, kon je jezelf niet vernieuwen. Wanneer je een stroom gevoel voelt, exploderen de piepkleinste organismes en vormen zich opnieuw, zowel op fysiek als op psychisch niveau. Heel belangrijke veranderingen, crisissen en gebeurtenissen in je leven die tijdelijk traumatisch zijn, zijn zulke explosies waardoor je leven een nieuwe vorm aanneemt. Wanneer bijvoorbeeld een vicieuze cirkel de grens van absurditeit bereikt en niet langer kan functioneren en wanneer het menselijk bewustzijn koppig weigert zich iets van de signalen aan te trekken en er willens en wetens niet in slaagt het breekpunt te vinden, explodeert de situatie in een crisis. Soms is fysieke dood zo'n verschijnsel, maar niet altijd. Fysieke dood kan ook een heel harmonieus, organisch en creatief proces zijn, afhankelijk van de omstandigheden. Maar de totale verandering van een uiteindelijke explosie is altijd een vernieuwing, zelfs al weigert je verstand koppig dit te begrijpen. Veel vicieuze cirkels die telkens exploderen en in dezelfde vorm terugkeren, moeten uiteindelijk de grens van het absurde bereiken waar zij niet langer in diezelfde vorm kunnen functioneren. Op het niveau van de bewuste ervaring doet dit zich als een grote crisis voor. Dat kan dan de

gelegenheid zijn voor het bewustzijn dat voor deze gebeurtenis verantwoordelijk is, om actief te zoeken, te tasten, te worstelen om tot het noodzakelijk besef en begrip te komen van de betekenis van wat er gebeurd is, en zo verantwoordelijk te zijn voor een hervorming van de scheppende energieën.

De explosie is altijd een climax, maar aangezien niets in de schepping ooit definitief of eindig is, bouwen de energieën die bij een dergelijke climax zijn vrijgekomen zich weer op en vormen zij nieuwe spiralen, nieuwe psychische kernpunten, nieuwe scheppingen. Dat wat geen vorm heeft aangenomen, zendt de inherente energieën uit om te scheppen en om de leegte verder te vullen met de glorie van goddelijk leven en bewustzijn. De lading is oneindig, net zoals de schepping oneindig is. De lading kan alleen verminderen wanneer je er bang voor bent, er aan twijfelt en wanneer je met averechtse nonsensgedachten een tegenstroom opzet. Maar zelfs dan wordt de lading niet echt minder, want dat is onmogelijk. Zij blijft alleen latent en wordt slechts verhinderd tot uiting te komen, maar als het ware ‘achter de schermen’ bouwt zij zich op om de mens ter beschikking te zijn wanneer hij de lading zoekt.

Het is je taak uit te vinden waar je de lading van de creatieve impuls tegenhoudt en hoe je zo je leven beperkt. En wel met dat deel van je denken dat tot deze observatie in staat is; dat in staat is in te zien dat de gedachtegang achter je negatieve schepping absurd is; dat op kan merken dat een dergelijke gedachtegang niet zonder gevolgen is, zoals je vaak graag gelooft, maar dat deze juist tot daden en scheppingen leidt en daarom grote gevolgen heeft. Je moet dat deel van je verstand gebruiken dat in staat is de hele absurditeit van deze speciale schepping aan te tonen en haar te vergelijken met de waarheid die erbij aansluit. Zo kan het vervolgens de krachtige intentie uiten om dezelfde energie te gebruiken om de waarheid te volgen. Zo beschik je over het totale vermogen van de energiekrachten, niet afgezwakt maar toegenomen in positieve zin.

Nu kom ik bij een heel specifiek aspect waar je zelf mee te maken hebt met betrekking tot wat ik zojuist gezegd heb. Dit is praktisch van toepassing op je leven hier en nu. Wanneer je merkt dat een deel van je afgestompt en verdoofd is en dat je bang bent het weer tot leven te brengen, bevind je je in de volgende situatie: psychische kernpunten in jou die een negatieve kant uitgaan, zijn beangstigend geworden. Toch

heb je in het verleden niet de bewuste geestkracht en intelligentie gehad om dit feit op te merken en onderscheid te maken. Zo leek je voor de keus te staan oftewel je energiestroom volledig te uiten en dus op die manier je - vaak heel extreme – destructiviteit uit te leven, of deze krachten te verdoven en af te stoppen om jezelf te beschermen tegen de energieën die alleen in negatieve uitingen lijken uit te stromen. Dit is een heel gewoon dilemma op een bepaald punt in iemands ontwikkeling. Je voelt bijvoorbeeld een vlaag van intense energie wanneer je kwaad, destructief, woedend bent - een stroom die je in een positieve toestand eenvoudig nooit voelt. Velen van jullie hebben geleerd deze negatieve houdingen te uiten zonder schade aan te richten. Je neemt er verantwoordelijkheid voor en geeft er lucht aan in een situatie waar niemand door deze uitingen wordt gekwetst. Maar je voelt je beknot omdat je bang bent om je nog verder te laten gaan en dan geef je er de voorkeur aan om in een toestand van verdoving te blijven in plaats van te gaan vernietigen. Op dit punt heb je nog niet ontdekt dat je wel een keus hebt.

Je bent bang voor de kracht van de explosie en de lading die wordt gecreëerd door de negatieve houding die aan deze speciale schepping ten grondslag ligt. Zo rem je het proces als het ware. En nu breng je het proces weer tot leven, wat je ook moet doen. Maar het kan niet voldoende zijn dat je louter je energie weer opwekt zonder het bewustzijn achter de verdoving en de afstomping te begrijpen, het bewustzijn dat een negatieve intentie voortbrengt.

Het is ook belangrijk dat je ten volle begrijpt op welk verkeerd idee de negatieve intentie is gebaseerd, een verkeerd universeel idee. Pas wanneer je dát begrijpt, durf je de energieën op te wekken, de energielading die constant aanwezig is in ieder deeltje van je wezen: in je spirituele en je materiële wezen. Dan zul je de lading gaan durven toelaten en laten stromen.

In de loop van dit padwerk heb je de volgende fasen gevonden (heel simpel gezegd): allereerst zoek je naar je bewuste en onbewuste negativiteiten. Ten tweede geef je deze ten volle toe en neemt er verantwoording voor in een geest van oprechtheid, zonder te ontkennen, zonder vernietigend over jezelf te oordelen en te geloven dat je alleen maar dat deel bent. Ten derde ga je zien welk verkeerd idee en welk verkeerd denkbeeld er in de negatieve houding besloten ligt. Dat moet heel duidelijk in je bewustzijn worden geformuleerd en

uitgesproken. Ik kan zeggen dat een aantal van jullie nog met die fase worstelen. Natuurlijk overlappen de fasen elkaar. Zo precies volgen zij elkaar niet op. Dit is maar een overzicht. In de laatste fase vindt een verandering van intentie plaats: uit je houding spreekt duidelijk je toewijding aan het positieve in plaats van het negatieve. In de meditatiegroepen in het Centrum werken jullie steeds meer op deze manier. Dit is waardevol werk en daaraan is de opbeurende beweging, de expansie en groei in ieder persoonlijk en de groep als geheel grotendeels te danken

In de loop van deze stadia, vrienden, zijn jullie vaak op eigenaardige weerstanden gestoten. Je hebt gemerkt dat (in tegenspraak tot wat je verstandelijk weet en hoe onlogisch het ook schijnt) je zeer veel tegenzin hebt om werkelijk de verdoofde materie in jezelf op te wekken. De reden voor deze tegenzin is dat je je er nog niet helder van bewust bent wat het negatieve kernpunt is, wat de verschillende psychische gebeurtenissen zijn in dit kernpunt, wat het specifieke verkeerde idee is. Op welke manier is het verkeerd? Wat is het goede idee? Pas wanneer je dat weet, kun je met hart en ziel de positieve intentie onder woorden brengen.

Zolang dit niet is opgehelderd, moet je wel bang zijn dat wanneer de energie doorgaat in zijn negatieve keten, zij zal culmineren in een evenredige schepping en explosie. Daarom blijf je liever verdoofd en afgestompt. Ik zeg nu niet of zo'n verdoving aan te raden is of niet, goed of slecht is. Ik geef geen algemeen oordeel. Er zijn stadia in het leven waarin de tijdelijke verdoving een doel heeft en werkt tot de ziel genoeg besef en kracht heeft, tot het bewustzijn groot genoeg is, zodat de energieën opnieuw opgewekt kunnen worden, maar nu op een positieve, creatieve manier. Er zijn andere stadia waarin zelfs de negatieve explosies en crises onvermijdelijk zijn en een heel belangrijk doel dienen voor de groei van de ziel. In zulke fases is een hardnekkig vasthouden van de energieën nodeloos uitstel en verspilling. Er is geen regel voor. Elke situatie is weer heel anders. Er is een innerlijk mechanisme werkzaam dat wordt gestuurd door het innerlijke, ware, goddelijke zelf. Alleen een angstige, afgescheiden, verbrokkelde en koppige geest kan het proces stopzetten en het kanaal naar het goddelijk zelf verstoppen. Hoed je dus voor koppigheid, vrienden. Want koppigheid is een muur die de goddelijke, innerlijke leiding buitensluit.

Wanneer je deze stof begrijpt, al kon ik haar slechts heel ruw en eenvoudig schetsen, helpt dit je je bewustzijn te vergroten, je aandacht zodanig te richten dat je de werking van deze scheppingsprocessen intuïtief waarneemt in alles wat er bestaat, in alles wat je bent. Dit maakt het je daarom veel gemakkelijker om verder op dit pad met jezelf bezig te zijn.

De versnelling van jullie padwerk is een heel vreugdevolle werkelijkheid. Het creëert immer meer vreugde, vrede, opwinding en vervulling in je leven, totdat je van top tot teen weet dat het veilig is om zo vol lading te leven als deze lading positief is.

Wees gezegend in de wereld van liefde die jullie omringt en doordringt. Dit is de enige onveranderlijke werkelijkheid die altijd bestaat. Wees gezegend."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1973
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Psychie Nuclear Points'.
Vertaling door Lidewij Frijlink in 1983; herzien in 1999 door Marga Croon.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009